

בש"פ 372/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 372/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
20.12.2021 במ"ת 33106-09-21 שניתנה על ידי
כבוד השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה: י"ב באדר התשפ"ב (13.2.2022)

בשם העורר: עו"ד בוריס שרמן

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 33106-09-21 מיום 20.12.2021, שבה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

1. העורר נעצר ביום 2.9.2021, וביום 23.9.2021 הוגש כנגדו כתב אישום, המייחס לו את העבירות הבאות: חטיפה לשם רצח או סחיטה, סחיטה באיומים, ניסיון שוד, תקיפה סתם, מעשה מגונה, פגיעה בפרטיות על-פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, הטרדה מינית על-פי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, גניבה, זיוף, התחזות כאדם אחר ושיבוש מהלכי משפט.

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, המתלוננת עבדה כפקידה ראשית בבנק ברחוב הנביאים בעיר חיפה (להלן: הבנק). העורר, לקוח של הבנק, החזיק בשכירות מחסן בחניון תת-קרקעי במגדל הנביאים בחיפה (להלן: המחסן ו-החניון). העורר החליט לשדוד את הבנק, על ידי כך שיחטוף את המתלוננת במטרה לסחוט אותה, לאיים עליה ולאץ אותה לפעול בהתאם להוראותיו (להלן: התכנית). בהמשך לכך, ביום 23.8.2021 בשעות הבוקר, העורר עמד מחוץ לרכבו, ברחוב הסמוך לרחוב הנביאים, והחזיק בידו שוקר חשמלי. משהבחין במתלוננת, שהייתה בדרכה לבנק, כיוון לעברה את השוקר תוך שהפעיל אותו, והמתלוננת נבהלה וצעקה לעברו. העורר התרחק והתנצל.

בהמשך לכך, כדי לקדם את התכנית, העורר זייף תעודת חוקר פרטי מטעם הבנק, והציג עצמו בכזב כאדם בשם "דני אקרמן". ביום 2.9.2021, בסמוך לשעה 8:30, הגיע העורר לרחוב בו מתגוררת המתלוננת. העורר ניגש אל המתלוננת ובן זוגה, שעמדו בפתח הבית, הציג את עצמו כחוקר פרטי המנהל חקירה סמויה על פרשיית מעילת כספים בבנק, תוך שהציג את התעודה המזויפת, וביקש כי המתלוננת תתלווה אליו למתקן סודי לשם חקירה. המתלוננת נכנסה אל רכבו של העורר ובאמצעות הטלפון הנייד שלה, שלחה לבן זוגה קישור למיקומה השוטף ("Live Location") ובן הזוג נסע אחריהם ברכבו. העורר עצר את הרכב באזור טיילת לואי בחיפה, וכיסה את עיניה של המתלוננת במסיכת בד, בטענה כי אסור לה לדעת היכן ממוקם המתקן הסודי. אחר כך, העורר נסע לחניון, והוביל את המתלוננת לתוך המחסן. בן זוגה של המתלוננת עקב אחריהם לחניון, אך משהבחין כי אין שינוי במיקומם, עזב את המקום ונסע לעבודתו.

משנכנסו למחסן, העורר הושיב את המתלוננת על כיסא ואמר לה כי עליה להמתין לחוקרת הראשית. בזמן זה, הפנה למתלוננת שאלות הקשורות לעבודתה בבנק, לנהלי הבנק במקרי שוד וכן שאלות אישיות נוספות. בשלב מסוים, בעוד שהמתלוננת יושבת על הכיסא כשעיניה מכוסות, העורר תקף אותה באמצעות שוקר חשמלי, שאותו הצמיד מספר פעמים אל מותנה הימני. המתלוננת צעקה, הורידה את כיסוי העיניים ותפסה בידו של העורר כדי להרחיקו. בהמשך לכך, העורר חסם את פיה באמצעות ידו, ואמר לה כי הם נמצאים מתחת לאדמה ואיש לא ישמע את צעקותיה. עוד אמר כי אינו מתכוון לפגוע בה, אלא אם תמשיך לצעוק. לאחר מכן, העורר קשר את ידיה של המתלוננת באמצעות אזיקונים לידיה הכיסא, הדביק סלוטייפ על פיה וכיסה את עיניה באמצעות כיסוי הבד.

לאחר מכן, העורר הציג לפני המתלוננת מצג כוזב, שלפיו הוא חלק מחבורה של ארבעה אנשים המבצעים שודים בארץ, וכי בכוונתם לבצע שוד באמצעותה. העורר הנחה את המתלוננת כיצד לבצע את השוד ודרש ממנה למסור גרסה שקרית אם תיחקר במשטרה. בשלב מסוים, כדי להבטיח את שיתוף פעולתה, העורר צילם את המתלוננת בטלפון הנייד שלו, באופן הפוגע בפרטיותה, ואיים עליה כי אם לא תפעל בהתאם להנחיותיו יפרסם את התמונות עם פרטיה האישיים. בהמשך, קשר העורר את המתלוננת לכיסא, והדביק לבטנה מטען דמה, הכולל טלפון נייד.

כשלוש שעות לאחר הגעתם למחסן, העורר הוביל את המתלוננת חזרה אל הרכב, כשעיניה מכוסות. תחילה, נסע לטיילת לואי, שם הראה למתלוננת את מטען הדמה, ואיים עליה כי אם לא תעשה כדבריו יפוצץ אותה עם המטען.

לאחר מכן, נסע לבנק. העורר מסר למתלוננת טלפון נייד שהיה בקו פתוח עם הטלפון הנייד שלו, ובהוראתו נכנסה המתלוננת לבנק וקראה למנהל הבנק (להלן: המנהל). המתלוננת הרימה את חולצתה והראתה למנהל את המטען, ומסרה לו את הטלפון הנייד שנתן לה העורר. בשיחתם, העורר איים על המנהל כי אם לא ימסור למתלוננת סכום של שלושה מיליוני ₪, יפוצץ את המטען המחובר אליה ושני מטענים נוספים, שטען בכזב כי הונחו בבנק מבעוד מועד.

מנהל הבנק פנה לקצין הביטחון של הסניף, והאחרון דיווח למשטרת ישראל על המתרחש. בטרם בוא המשטרה למקום, בהנחיית קצין הביטחון, המנהל הסיר מהמתלוננת את מטען הדמה והניחו בכספת, והורה לעובדי הבנק ולקוחותיו להתפנות מהמקום. לאחר זמן מה הגיעה המשטרה, והעורר הבחין בכך ועזב את המקום. העורר נטל את הכסף שהיה בתיקה של המתלוננת, אותו הותירה ברכב (1,000 ₪ ו-1,000 דולר במזומן, וכרטיס תווים בשווי של כ-1,000 ₪). בהמשך אותו יום, העורר נעצר על ידי המשטרה.

3. לצד הגשת כתב האישום, ביקשה המדינה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. נטען, כי כנגד העורר קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), מאחר שקיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר, גם אם בתנאים מגבילים, יסכן את שלומה של המתלוננת, ואת שלום הציבור בכלל. עוד נטען, כי בעניינו של העורר קמה עילת מעצר גם מכוח סעיף 21(א)(1) (א) לחוק המעצרים, מפני שקיים יסוד סביר לחשש כי העורר יבקש לשבש הליכי משפט ולהשפיע על עדים, לנוכח העובדה כי התחזה לאדם אחר ודרש מהמתלוננת למסור גרסה שקרית במשטרה.

4. בדיון בבית המשפט המחוזי ביום 7.10.2021, בא כוח העורר הסכים לקיום ראיות לכאורה ועילת מעצר. לצד זאת, טען כי מסוכנותו של העורר אינה ברף המחייב את מעצרו עד לתום ההליכים, וביקש כי ישוחרר למעצר בית מלא בביתם של בתו ובן זוגה, בפיקוחם. במהלך הדיון, בית המשפט בחן את המפקחים המוצעים, ובהחלטתו, הורה כי שירות בתי הסוהר ייתן דעתו לעניין מצבו הרפואי של העורר. דיון נקבע ליום 11.10.2021. בהחלטתו מיום 10.10.2021, בית המשפט ציין כי נערכו פניות לשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן, וכי נקודת האיזון מחייבת המתנה. על כן, הדיון נדחה ליום 2.11.2021.

5. ביום 31.10.2021 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של העורר. מהתסקיר עלה כי העורר בן 69, גרוש ואב לארבעה, בטרם מעצרו התגורר לבדו בחיפה. צוין, כי העורר נעדר עבר פלילי, ונמצא כשיר לעמוד לדין. שירות המבחן התרשם, כי העורר נוטה לראות את עצמו כקורבן, נעדר אמפתיה, ובעל מאפייני אישיות מניפולטיביים, אלמנטים של מרמה וקווים להתנהגות אנטי-סוציאלית. שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של העורר בעתיד, וביתר שאת אם האחרון יהיה נתון במצב כלכלי רעוע. שירות המבחן בחן את המפקחים המוצעים, בתו של העורר ובן זוגה, והתרשם כי יתקשו להוות גורמים סמכותיים ומציבי גבולות עבורו, ואף יתקשו לזהות מצבי סיכון כלשהם. לנוכח זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו של העורר. לצד זאת, הומלץ לבחון את העברתו למתקן כליאה שיוכל לספק מענה רפואי עבורו.

6. לבקשת בא כוח העורר נדחה הדיון שנקבע ליום 2.11.2021, כדי לקבל חוות דעת רפואית של מומחה מטעמו. בדיון שהתקיים ביום 14.11.2021, בא כוח העורר הגיש לבית המשפט את חוות הדעת שערך ד"ר ניזארחורני, מומחה לנוירולוגיה ולשבץ מוחי. בחוות הדעת נכתב, בין היתר, כי העורר סובל ממחלת עור קשה (ככל הנראה מורפיה), הגורמת לבצקות ברגליו, וכן סובל מכאבים חזקים ברגליו, בייחוד בכף רגלו השמאלית, ולכן הוא מתקשה לעמוד ומתנייד

בכיסא גלגלים. המומחה התרשם כי כאב זה נובע מתסמונת הכאב האזורי המורכב (CRPS), הידועה כגורמת לכאב הקשה ביותר שמוכר לרפואה. המומחה העריך, כי מצבו של העורר החמיר מאז שנעצר, וקבע כי הוא זקוק למעקב רפואי וטיפול אינטנסיבי וצמוד. בתוספת לחוות הדעת, נכתב כי הטיפול בעורר במסגרת המרפאה בבית הסוהר "בהחלט אינו מספק ולא נותן מענה רפואי למצבו המורכב".

7. לבקשת באת כוח המדינה הורה בית המשפט על דחיית מועד הדיון למטרת בחינת חוות הדעת שהגיש העורר. בדיון ביום 6.12.2021, המומחה מטעם העורר השיב לשאלות בית המשפט ולשאלות באת כוח המדינה. בדיון המשך, ביום 14.12.2021, ביקש בא כוחו של העורר את שחרורו למעצר בית, או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. יצוין, כי ביני לביני, שירות בתי הסוהר הגיש לבית המשפט הודעות עדכון, שלפיהן העורר מקבל טיפול רפואי, ובהן פורטו הבדיקות והמעקבים שהוזמנו לעורר.

8. בהחלטתו מיום 20.12.2021, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בהחלטה נכתב כי כתב האישום מייחס לעורר מעשים מזעזעים וקשים, וכי הקווים המתוארים בתסקיר שירות המבחן, מלמדים על התנהלות נטולת רגש וסוציופתית, ומעידים כי העורר עלול לשקר ולהונות למען רווח אישי, באופן המקשה על מתן אמון בו. בית המשפט התייחס למצבו הרפואי של העורר, וקבע כי רוב בעיותיו, ולרבות מחלת סרטן הדם והבצקות ברגליים, הן בגין תחלואה משך שנים ארוכות, ואלה לא מנעו מהעורר לבצע את המיוחס לו. בית המשפט ציין, כי "נושא הכאב אמנם חדש יחסית", אך כי מדובר בעניין סובייקטיבי, וכי שירות בתי הסוהר עושה כל הניתן כדי לטפל בעורר. עוד ציין, כי בדיקת חלק מהטרוניות שהעלה העורר לגבי הטיפול הרפואי שקיבל, העלתה כי אין ממש באלה. לנוכח זאת, נקבע כי אין במצבו הרפואי כדי להטות את הכף.

9. בערר ובדיון שלפניי נטען, כי בית המשפט שגה כשהורה על מעצרו של העורר, ונתבקש כי בית משפט זה יורה על שחרור העורר לחלופת מעצר, או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בא כוח העורר טען, כי לנוכח ההחמרה במצבו הרפואי של העורר, שהגיע לדיון כשהוא ישוב בכיסא גלגלים, מסוכנותו פחתה באופן משמעותי, ומצבו מקשה עליו לשהות במעצר; כי העורר אינו זוכה לטיפול הולם במסגרת שירות בתי הסוהר, ואירעו תקלות רבות באספקה השוטפת של תרופות וציוד רפואי עבורו, עד כי נאלץ להגיש עתירת אסיר בנושא; כי תסקיר שירות המבחן התבסס על שיחה יחידה בין העורר לבין קצין המבחן, ומאחר שהשיחה נערכה בהיוועדות חזותית, העורר, שסובל מקשיי שמיעה, התקשה לשמוע את קצין המבחן; כי המפקחים שהוצעו הנם רציניים, ובית המשפט, שחקר אותם ארוכות, לא ציין בהחלטתו כי מצא אותם לא ראויים; וכי גילו של העורר, נכותו ולקותו בסרטן, מעמידים אותו בסכנה ממשית, אם יחשף לנגיף הקורונה.

10. דין הערר להידחות.

די לעיין בעובדות כתב האישום כדי להבין את חומרת המעשים שבהם מואשם העורר, ובהם, חטיפת עובדת בנק, לאחר תכנון מראש, סחיטת המתלוננת באיומים, הטרדתה, ניסיון שוד, ו"גולת הכותרת" - הצמדת מטען דמה לבטנה של המתלוננת. ניתן רק לשער את רגעי האימה שעברו על המתלוננת בסיטואציה זו, ואת הפחד שחוותה לאורך השעות בהן שהתה במחיצתו של העורר. מעשיו של העורר מדברים בעד עצמם ומעידים על מסוכנות אינהרנטית ועל דרך פעולה מניפולטיבית, כפי שעולה גם מהתסקיר השלילי בעניינו, המלמד על מסוכנותו ועל הקושי לתת בו אמון.

11. עם זאת, יש לציין את מצבו הרפואי של העורר כמתואר בהודעת הערר. העורר אובחן כסובל מתסמונת

CRPS(ComplexRegionalPainSyndrome), על הרגישות והכאבים הקשים הכרוכים בתסמונת זו (ראו פסק דיני בע"א 3450/20 פלוני נ' פלוני (18.1.2022)). ייתכן, ומבלי לקבוע מסמרות, כי לאחר העדת המתלוננת בהליך המתנהל לפני בית המשפט המחוזי, נקודת האיזון תשתנה ויהיה מקום לשוב ולבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר, והכל תוך התחשבות במצבו הרפואי באותה נקודת זמן ובטיב החלופה שתוצע על ידיו.

12. סוף דבר, שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"גבאדרהתשפ"ב (14.2.2022).

ש ו פ ט
